

вренѣте, които преминаха презъ морето по сѣхо, колкото е чѣдно основаніето на христовѣтъя церквѣ; защото христовата церква най първо была, споредъ Еврейскія и Елинскія народъ, като синапено зрно, предъ нѣкое голѣмо дърво, но това синапено зрно толко са расплодило и разширило црото сичкатъя земля испзанило.

О чѣдна работа! помислете имали сега нѣкоя земля да не знае христовото име? Нали го почита и самата далечна Америка, Аравія мѣ приноса кадило, Индіа са покланѣ, Азіа и Африка са чѣди, и сичките земни краища исповѣдватъя неговото име. А на ветхото време какво е било прочетете тогашнатъя исторія и ще видите какъ тогашните человекъци не знаели, нити началото си, нити краа си, тѣрсили като безумни божество, въ крокодили, въ бикове, въ кѣчета, въ лѣкъ и чесанъ. Имали много множество идолски богове, и толко были избвени, црото, за истиннаго бога не щели нити да чѣдатъ, нити да знаатъ. Защото дѣволското царство вѣше укрѣнено по сичкѣи свѣтъ, отъ толко хиляды години съ богомръзското идолопоклонство. А съ божіатъя помощъ за малко време упадна, и са въздигна на неговото мѣсто поклоненіето на истиннаго бога. О чѣдна работа! сега е мѣчно да обърнешъ едного грѣшника отъ неговыхъ злыхъ обычай. А тога колко лесно было съ божіатъя сила да са обзрни толко свѣтъ, които вѣше застарѣлъ въ тока богоомразно идолослаженіе. Коистинѣ чѣдо голѣмо! Знайте во откровеніето оный лютый змей, чи свалилъ голѣмъ часть отъ небесныте звѣзды съ опашкатъя си, ала не мирно, но съ калъчь и убійство. Тѣи и аріанската вѣра вѣшеса умножила нѣкой време, но съ царскъя сила. А христосъ заповѣдалъ на апостольте, не калъчь, но нити толгъ да носатъ, когато утвърждавахъ христовѣтъя церквѣ, когато и самыте царѣ вѣха дѣшмани на тѣзи вѣрѣ, и са трѣдеха да ѣ потѣпчатъ да са не чѣва по свѣта. И самыте бѣщи убиваха сконте чада безъ милость, и братъ брата предакаше на смъртъ. Когаго теглеха голѣмы нѣжды, христіанете отъ нечестивыте царѣ и мѣчителі: отъ Нерона, Домегіана, Траіанна, Адриана, Валеріана, Діоклитіана, и дрѣги ещи, които вѣха голѣмы дѣшмани на христіанскѣтъя вѣрѣ, около триста години до времето на благочестиваго цара Константина.

Но помислете и послѣ колко страшни мѣчителі са подигнаха на христовѣтъя церквѣ, които проливали христіанскѣтъя кръвъ като вода, темницѣте были пълни съ исповинны человекъци, мѣченическѣте тѣла са тѣркалъли по градовете; защото дѣвола са трѣдѣше со всѣмъ да искорени тѣзи христіанскъ вѣрѣ. Но та по много са укрѣпаваше и распространаваше, като нѣкоя лоза, колкото са обрѣзка, толко повече плодъ дава. Человекъците ѣ гонѣли, а та цвѣтѣла,